

Az árnyékod

(első)

Your Shadow

A sólyom, melyet a szeme táplál,
úszik az örvénylő szélben, és árnyékát,
akár egy vonagló félholtat, figyeli.

Nyisd ki a kezed,
és lásd a dajkált sötétet; lásd
virágzó árnyékodat,
tested elválaszthatatlan, fekete virágát.

Ajándék ez, a születés jogán, babakelengyéd
szemfödellé növeszti az idő;
világot fürkésző szem vagy,
a te szembogarad az, ami csillog.

Gyere közelebb, ez a csapóajtó
a titkos földbe vezet, ahová egy napon
biztosan belépsz, hogy
találkozz a szurtos kisgyerekekkel, aki te voltál.

Az árnyékod

(második)
Your Shadow

Nem az, aki a tükörben látszik,
nem a fényképekbe zárt,
nem az, aki éjjel egy nő simogató kezét érzi,
nem az, aki bízik a szavakban -

az, akinek nincs arca,
aki együtt ring minden mozdulatoddal, a kígyóbúvölő;
aki a földre szorítja és ott tartja fülét,
aki cirkuszi gólyalábat vesz fel, ha eljön az este.

Ő az,
akit a Nap küldött hozzád társaságul;
ő bukott őrangyalod,
a lepke, mely gubójához tapadt.

Milyen csöndes ő, jóbarátod,
és oly gondosan ügyel szükségleteidre –
akár a partot simogató tenger,
vagy a virágon remegő méh;

nem enged meghalni sem, így
jobban bízatsz benne, mint a szívedben:
egy nap majd te leszel
az a másik, a csöndes, a feketébe öltözött.

Az árnyékod

(harmadik)
Your Shadow

Ez fekszik
melletted, amikor felébredsz, ez a hideg lepedő,
selymes, akár a bőröd.

Ez a hazugság,
mely megbújik minden kimondott szavadban,
ez a folt, mely nem tisztítható;

ez az est tartaléka,
mely táplálja megkezdett napod,
ez a fejedben lakó

szörnyeteg másolata,
a vidámparki tükör,
melynek fekete humora túlságosan is igaz.

Ablak vagy,
mindenki beléd láthat; árnyékod
védelmet jelent, tömör sötétű

függönyt, mely felfedi:
szűk sarokban éled, fénytelen,
rövidre szabott földi életed.

Most is, mint mindig,
valami újnak szélén állsz,
és az árnyékod

a körmeit rágva várakozik
mögötted és követni fog keresztül-
kasul a földön, míg haza nem vezet.

Turczi István fordításai